ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 Φεβρουαρίου 1920 Τρόφιμος μύστρος Αν. θλιμ. Τ. λ. 10 Δόσ. 6 / 01

ΛΕΠΤΑ 15 | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Έτος Δ'. Άριθ. 1014 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεία και Τυπογραφεία* : Δεωφόρος Γεωργίου του Α'.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Πιστρέψε και εβρόντησε και πάλιν ο νέος Περικλής από τού βήματος της Βουλής. Και δρομάν έδωκε πρός τούτο ο βουλευτής Εύβοίας κ. Χρυσοστάλης. Διά μιάς επερωτήσεώς του περί παροχής άμνηστείας είς όλους τους πολιτικούς κατηδίκους, περί επαναφοράς είς το στράτευμα τών αποταχθέντων αξιωματικών και είς τας θέσεις των των παυθέντων υπαλλήλων.

Τας πολυσημάντους δηλώσεις τού κ. Βενιζέλου θα διέγνωσεν άσφαλώς όλος ο Λεσβιακός λαός και διά τούτο περιορίζομαι νά είπω όλίγα τινα επ' αυτών.

Εσχάτως ο αντιπολιτευόμενος τύπος, απαλλαγείς της αυστηρότητος της λογοκρισίας είχεν εκπαραχληθή τέλεον. Μανία και πύρ και μένος άσβεστον κατά των Φιλελευθέρων εχαρακτήριζε τα γραφόμενα του. Η προκλητικότης και αί άπειλαί υπερέβησαν πάν όριον. «Η σεις ή μάς» ήτο το σύνθημά των.

Και εις την πρόκλησιν ταύτην απήντησε χθες ο μέγας Άρχηγός μέ την γλώσσαν της ειλικρινείας, αλλά και της αδαμάστου θελήσεως.

Αφού εξιστόρησε τα γεγονότα από τού 1915 μέχρι σήμερον και απέδειξεν ότι οί φιλελεύθεροι δέν επανεστάτησαν άλλ' αμύνθησαν υπέρ των ελευθεριών τού λαού, τας οποίας είχε καταλύσει ή απολυταρχία τού Κωνσταντίνου, αφού έξηρε το εθνοσωτήριον κίνημα της Θεσσαλονίκης και έτόνισε και πάλιν τους εθνικούς καρπούς, τους οποίους θα απολαύσωμεν, αφού περιέγραψε την σοβαρόν ακόμη αντίδρασιν και υπέδειξε το χάος το οποίον αναμένει ακόμη τον Ελληνικόν λαόν, έδήλωσε κατηγορηματικώς και απεριφράστως «Όχι, δέν ήμπορούν να χωρέσουν αι σθμολογίαι». Δέν είνε καιρός να δώσωμεν αμνηστείας, πρίν λήξουν οριστικώς τα εξωτερικά ζητήματα, πρίν υπογραφή ή μετά της Τουρκίας συνθήκη, πρίν ίδη οφθαλμοφανώς ο Ελληνικός λαός τί επήραμεν και ποίο ώφέλος την Ελλάδα ή σημερινή πολιτική. Τότε και μόνον θά κτίμωμεν έκλογάς, αφού ή αντιπολίτευσις τι πάντα έννοεί να διαστρέψη, τα πάντα να διαστρέψη, τα πάντα να υπονομεύση. Έστω και άν πρόκειται να αίμαπολισθή ή Ελλάς, έστω και άν πρόκειται να μεταβληθή το Κράτος είς έρείπια».

Είνε αδύνατον λοιπόν να δώσωμεν άκόμη πρός αλλήλους τας χείρας. Την ευθύνην όμως τούτου υπέχει άναρχίας ή αντιπολίτευσις, ή οποία δέν ζητεί την άμνηστείαν χάριν της ψυχικής ένότητος τού «Έθνους, αλλά διά να ενισχύση το καταχθόνιον έργον της αντιδράσεως.

Ο κ. Βενιζέλος είπε. πότε έλπίζει να επέλθη ή ένότης αύτη; Μετά την λήξιν των εθνικών μας ζητημάτων, μετά την επέκτασιν τού κράτους. Διότι τότε, μόνον οί φρενοπαθείς κατά την γνώμην του, δέν άλλάζουν ιδέας και αντιλήψεις.

Ημείς δέν συμφωνούμεν μέ την γνώμην ταύτην τού κ. Βενιζέλου. Ημείς φρονούμεν ότι τότε μόνον θά ησυχάση το έθνος από την παραφρονήσασαν αντιπολίτευσιν, όταν σαρωθή αύτη και συντριβή και εκμηδενισθή πρό τού ρεύματος των ηθικών αρχών και ιδεών και τού πατριωτισμού, τό οποίον θά εισβάλη είς το κράτος από τας ελευθερουμένας χώρας της Θράκης και Μικρασίας και Δωδεκανήσων και Κύπρου, αί οποίαι εν συμμαχία και συνεργασία μέ τας σημερινάς νέας χώρας θά είπωσιν είς τον εκφυλισθέντα και διαφθαρέντα αντιπολιτευόμενον κόσμον της Παλαιάς Ελλάδος... «Δέν είσθε σείς ή Ελλάς και δέν δυνάμεθα να εμπιστευθώμεν είς τας χείρας σας το μέλλον τού έθνους. Τά πάθη και τά κομματικά συμφέροντα σάς έτύφλωσαν και διέστρεψαν τας διανοίας σας».

Αύτήν την λύσιν προβλέπομεν ήμείς. «Όχι μόνον την Θράκην και την Μικρασίαν και τά Δωδεκάνησα και την Κύπρον, άλλά και αύτήν την Κωνσταντινούπολιν και όλην την Ανατολήν μέχρι τού Ευφράτου και άν δώση είς την Ελλάδα ο Βενιζέλος, οί άνθρωποι αύτοί, οί οποίοι ένα Θεόν έχουν, τά πάθη των και τά συμφέροντά των, δέν θά μετανοήσουν.

Η εντύπωσις έκ των δηλώσεων τού κ. Βενιζέλου υπήρξε καταπληκτική. Ο λαός ανέπνευσε και καθησύχασε, διότι άπαξ έτι έπείσθη ότι έχει Κυβερνήτην μέ πυγμήν, ικανόν να συντρίψη πάντα επιβουλεύμενον την δημοσίαν τάξιν.

Ο αξιότιμος βουλευτής κ. Καραπάνος επρότεινε και ή Βουλή απεδέχθη, όπως ο λόγος τού κ. Βενιζέλου δημοσιευθή και τοιχοκολληθή είς όλους τους δήμους τού Κράτους.

ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η Κυβέρνησις των Σοβιέτ και ή επανάληψις των εμπορικών σχέσεων

Έκ τού Παρισινού «Χρόνου» αποσπώμεν τα κάτωθι, άτα μεταφράσωμεν ελευθερίως λίγα, συνεργατικός μας :

Από ραδιοτηλεγραφήματος της ν Μόσχα Σβετικής Κυβερνήσεως μάθαμεν ότι αύτη είναι ενδυσανακλήτη διά τας ληφθείσας απ' αφορμής των Συμμάχων, επω. άμοιβή ενεργειών διακλεισμός τη Ρωσσία, διακηρύττει δτι διά να επαναληφθούν αί εμπορικαί σχέσεις μεταξύ τής Ρωσσίας, πρέπει να επέλθη πλήρης συμφωνία τής Σοβιετικής Κυβερνήσεως μέ τας Κυβερνήσεις των Συμμάχων, ξ. Άντανταντ μετά της Κυβερνήσεως των Σοβιέτ.

Η Άντάντ έχει ώ, φαίνεται την πρόθεσιν λέγει ένραδιοτηλεγραφήμα να συνεννοηθή μεταξύ των Γεωργιανών συνδικαλιστών διά την εξαγωγήν οπτηρών και άλλων προϊόντων αλλα τα εμπορικά συμφέροντα πλείστα δέν θα δυνηθώσι να εισέλθωσι πλέον εις Ρωσσικούς λιμένας χωρίς να διατεθούν χωσι τον κίνδυνον να επαπολεσθώσι υπό των μπολσεβικικών όρδων» πρβλ. Αν να γίνη άναλαμβή ύπερ δέ εν συνιζητηθή εσαει.

Άλλο ραδιοτηλεγράφημα εκ Μόσχας λέγει ότι δια τα οσμαλιστικά φύλλα μεταξύ μεταξύ ευχαριστήσεις, σχολιζουν την παύσην άμαχου τού αγωνιστού και της εμφανίσεως των εμπορικών σχέσεων μεταξύ των συμμάχων και ουδεμίων Κρατών, κρίνουσι δε τούτο ώς την μεγαλειτέραν επιτυχίαν της Σοβιετικής Κυβερνήσεως.

Ο φασκελισμός ήσχ τούτο ο μέλεται εις τας λαμαρίνας νικας, τού Έρυθρού στρατού, γράφει εν εξ αύτών. Αναγνωσιζοντες τούτο ώ, γεγονός, θρείλομεν εν τούτοις να μή τεθεσα όλες το δίον αισιόδοξοι. Οι εχθροί μας θα θελήσωσιν ίσως να μάς, εξαπατήσωσι εν νέου. Επιθυμούμεν να ζήσωμεν εν ειρήνη, αλλά πρέπει να μή επαναπαυθώμεθα επί των δοφών μας και να είμεθα έτοιμοι εις ενδεχομένην νέαν επίθεσιν.

Διά ραδιοτηλεγραφικής όδού γίνεται γνωστόν ήμίν το κείμενον μιάς αποφάσεως της Έκτάκτου Παγκοσμίου Συνεδρίου, μέ αφορμήν τον Νικολάϊσεν. Συνεδρίου, μέ αφορμήν τον Νικολάϊσεν. Οπερ άγγελλει ήμίν ότι ένεκα των λαμπρών μπολσεβικικών νικών οί άρχηγοί των Σοβιέτ θα καταχρήσουν τά εμπορικά μεσόδους.

Εν τώ κειμένω τούτω λέγεται το εξής :

Το prolétariat revolutionnaire (κοινωνιστικόν) και ή Σοβιετική Κυβέρνησις ανακοινούσιν ήμίν μετα μεγάλη εύχαριστήσεως ότι ή πτώσις τού Ρουσσβ, μιάς των εμπορικωτέρων και πλουσιωτέρων λοεων της νοτιου Ρωσσιας, και ή αιχμαλώτισις τού ταυτόχρον Κολτσάκ της επιτρέπουσι να καταγγείλωσι την τρομοκρατίαν. Μόνον άν ή Εύρώπη θελήση ελ ένόλου επεμβάσεως και παρεμποδίση τ' σοσιαλιστικόν έργον των έργατών και Ρώσσων χωρικών θά ήναγκάζετο και πάλιν ή Μπολσεβικική Κυβέρνησις νά έπαναλάβη τας τρομοκρατικάς της μεθόδους.

Μετά την εκδοσιν τού έγγράφου τούτου αί άνατολικαί ποινα θά λαμβάνωσι χώραν κατά την δικαστικήν αποφάσεω, της εκτάκτου Ρωσσικής συνελεύσιως και των μελών αυτής.

Προς δέ ο Νεζινσκη είναι επιτετραμμένος, νά ένεργήση και ζητήση άπό το συμβούλιον των αρχηγών τού λαού δ ως, ή θανατική ποινή καταργηθή έντελώς.

Δηλώσεις τού Λιτβίνωφ

Ο Λιτβίνωφ εξ συνέντευξίν του μετά τού ανταποκριτού τού πρακτο είου Ρώυτερ έν Κοπεγχάγη εξέφρασε την μεγάλην του ευχαρίστησιν δια την άσ ν τού άπολπισμού. Η απόφασις αύτη των Συμμάχων θά έχη μεγάλην επιρροήν και τής οίκονομικής καταστάσεως της Ρωσσίας, ή οποία δέν έχει παρομοίαν της εχθρών της. Η εξαγωγή ύπό τοιούτους όρους κινδυνεύει να επιτρέψη μεγάλην κίνησιν εις τα προϊόντα της, ώς π. χ. σιτηρών, λινού καννάβου, μεγάλης ποσότητα, ξυλείας, δερμάτων, γουναρικών και πλατίνης. Όσον αφορά τό ζήτημα τής εισαγωγής, ή Ρωσσία έχει ανάγκην μηχανών, διαφόρων εργαλείων και υλικού διά κατασκευήν σιδηροδρόμων.

Προσθέσαν δτι εν Σβηγία υπάρχουν μεγάλαι ποσότητες εμπορευμάτων, τροφίμων και πλείσιων προϊόντων, άλλ' έλλείπουσι μέσα συγκοινωνίας προς μεταφοράν αύτών.

Ο Λ βινωφ λέγει, δτι ά ή επανάληψις των εμπορικών σχέσεων είναι πραγματική, «μέ ες οί Σύμμαχοι να επιτρέψωσ ει την Ρωσσίαν να στείλη τους αντιπροσώπους της εις Ευρώπην. Προσθέτει δε: «Και ήμείς θά αφήσωμεν ελεύθερους τους ξένους αντιπροσώπους νά βλέπωσιν εις Ρωσσίαν, έπι τή βάσει τής αμοιβαιότητος.

Ο Άγγλικός τύπος

Το «Daily Chronicle» λέγει τα εξής χαρακτηριστικά :

Όφείλουν αί σύμμαχοι Δυνάμεις να άποφασίσωσιν όχι απλώς και αμετακλήτως άλ θα εξακολουθήσουν τον πόλεμον μετά τής Σοβιετικής Ρωσσίας; και να καθορίσωσι τη πολιτικήν στάσιν των. Πρέπει να αποφασίσωσιν άν θα εξακολουθήσωσι τον πόλεμον εμποδίζουσα την Πολωνίαν, Τσεχοσλοβακίαν, Λεττονίαν, Κροδονίαν και Ρουμανίαν, να υλοποιήσωσιν αίρησην μετά τής Κυβερνήσεως, τού Λενίν. Εν έναντία περιπτώσει οί Σύμμαχοι όφείλουσι να βοηθήσωσιν ένδήλως τά χώρας ταύτας άν εν την άποιξιν προβληθώσιν ύπό των ατρατευμάτων τού Λενίν.

Εάν δέν επιθυμούμεν να αναλάβωμεν τοσούτον μεγάλας εύθύνας, πρέπει να άφήσωμεν αύτά τα κράτη να συνάψωσιν ειρήνην μετά τού Λενίν «αί διευκολύνωμεν τάς διαπραγματεύσεις. Όφείλομεν δε να απαιτήσωμεν σ βερ ως παρά τής Σ βιετικής Κυβερνήσεως, να μή άπειλή και διεγείρη τας διαφόρους χώρα, ώ την Πολωνίαν, τάς χώρ τη, Β λτικής, την Αρμενίαν και τας Ί δια; δι ι νά άποσ ηθή ο κίνδυνος αύτος είς το μέλλον. Έτσι δε νά καθορισθή «αί τακτοποιηθή ή κατάστα η, δσον άρο ά τή ό έσμην χρόνος τής Ρωσσίας πρός την Γαλλίαν και Μεγάλην Βρεττανίαν.

Το «Morning Post» καταφίνει την έπανάληψιν των εμπορικών σχέσεων μεταξύ τής Ρωσσίας των Σοβιέτ.

Η Μεγάλη Βρεττανία παρά την θέλησί της, — γράφει το φύλλον — όλοκλεοῦται να έγκαταλείψη τ ύ; Ρώσσους φίλους; τής κι νά συνδιαλλαγήση μειά των έχθρών τη . Η είρήνη ύ η ύπό τοιούτους όρους κινδυνεύει να έπιβρέψη μεγάλην καταστροφήν είς τ ύ; λαού; της Χ ετσινικής Εύ ώπη .

Η σοσιαλιστική εφημερίς «Daily Herald» ύπο τον τίτλον «Επιβουλευόμενοι νέοι πολέμου.», επιτίθεται δριμέως κατ' έκείνων οίτινες; επιθυμούσι νέους πολέμους και καταλήγει:

«Εν αί συνεδριάσεις εξακολουθούσιν εν Παρισίοις και συνομοτούσιν οί διάφοροι άρχηγί ι, ά, συνταχθώσι τα μέλη τών διαφόρων εργατικών τάξεων έν Ανδόρ α και ά, διακηρύξωσ. — κατόπιν ό τι είναι πλ ά αργά — ότι δέν θά παραδεχθώσιν ούδέπ τε νέας έκστατείας και δι ι δέν δύνανται να ύπάρξη Εύρωπ ι ή είρήνη άνευ συνθηκολογήσεως μετά τής Ρωσσίας; τών Σοβιέτ.

Το «Daily Mail» λέγει δτι είς τούς άντιπολιτευομένους κύκλους τών Παρισίων, ή είδησις ή; επαναλήψεως των εμπορικών σχέσεων προυξένησε γενικήν κατάπληξιν. Εξ άλλου ό άνταποκριτής του «Βήματος τού Σκνίγου γέν Λονδίνφ, τηεγραφεί δτι ή Αγγλική Κυβέρνησις οκέπτεται να άναδιοργανώση οίονομικώς τό νέον πολίτευμα.

Ο Σερ Άμαρ Γρέγβουτ πρόεδρος τού Εμπορικού Συμβουλίου τού εμ ορίου, (κατά την εφημερίδα ταύτην) κατώρθωσε να λάβη μέρος τού δημοσ ου γρμείου την ύπόσεσιν μ ά επιχορηγήσεως 350 έ τους. δ. δ ου, δυευκολιών τού. Άγγλους εξαγωγ ς. Άπο λού α ού εδίδετο νά πιστωσι. 6 500 έ ατομ. δρ. πρός τον αύτόν σκοπόν.

Ε Σ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ

Ο κ. Π ω υ ιουργός, μετά το άγοστικόν, στερέωσε τ ν λόγον είς το έργατικόν, λέγει τα εξής :

Δέν ηξεύρω, Κύ ιοι, και ά ιευθύνομαι πρό; τού; ίδιοκτήτα; ό;ι μόνον τού; εδώ άλλα και αύτ ύ , έξω τού Β ουλευτηρίου, και λέγω πρός αύτού , εάν παρακολουθήτε άπό τινος την εργασίαν, ή όπ ία γίνεται ύπό τών άνατρεπτικών στοιχείων, ό;ων άφορά τήν άποκατάστασιν τών άτυχημένων καλλιεργητών, θα ίδήτε δι τίποτε δέν τ ύ; άπασχολεί περισσότερον άπό αύτό. Κι ι πρ σαθούν να τύ; πείσουν δτι ή άσυνη κοινωνία προσφέρουσα είς ού τού; την άποκατάστασιν τ ύ; δίδει τον χαλινόν και είς τίποτε άλλο δέν άποβλέπει ή νά άποσ άση την όμάδα τών άνατρεπτικών στοιχείων άπό την όμάδα των άνατρεπτικών στοιχείων και νά είλεσθα έσυμοι εις ενδεχομένην νέαν επίθεσιν.

Άλλ' είνε ένδεχόμενον και θά μοί επιτραπή διά νά μή λάβω τον λόγον πλέον επί τού νομοσχεδίου τού εργατικού τ) όποίον είσης θά ψηφισθή σύμον, θά μοί επιτραπή νά ε ω δύο λέξεις δια νά εξηγήσω πώς λαμβάνομεν πρόνοιαν και τού καλλιεργητού τής γής, και δέν λαμβάνομεν πρόνοιαν νά άρωμεν τον άνταγωνισμόν μεταξύ τού βιομηχάνου και τ ύ εργάτου. Θά ήτο ένδεχόμενον εί εκμεταλλευτοί τού βιομηχανικού ζητήματος να ε ασωσιν: εξησφάλισαν το άγροτικόν ζήτημα διότι ήσαν πολλοί οί καλλιεργηταί, τώρα θυσιζομεν ήμᾶ εις τού; κεφαλαιούχου; διότι εί;εθα δίλγοι.

Έχω νά δώσω μίαν έξήγησιν. Ρυθμίζομεν τ ζήτημα το άγροτικόν διά τή ρυθμίσεσο; τή; εργασίας τ ύ κεφαλαιούχου, άλλά δέν δυνάμεθ ν λ β ε το ζήτημα τ ύ εργ ικ , ή συνάμεσα μονον να ρυθμίσωμεν τα; σέσεις του εργάτου κι ι τού κεφ λαι ύχου και τ ύ; επεδώξαμεν διά τών εργατικών ν μοσχ ώ τα τά ό;τα έφ ρ σμεν. Εάν χωζόμεν τον καλλιεργητήν και τον κεφαλαιούχον τή; γή; άπ' τον έργάτην πράττομεν τούτο διότι έσβ τό πράγμα είνε διάφορον, διότι έπερχομένη τή; δυναμι; διακολουθεί ή λύσι; πλην αύτού είνε δυνατόν όταν φθάσω ή συνεργασία τού μεγαλοφαλοιούχου τού γ ιοτήμονος και τού κυρίου; καλλεργούνος την γήν, νά δημιουργ ηθή γεωργική οίονομία ή όποία είνε ριώσιμος, έ ώ δέ κάμνομεν το Ίδον όσον άφορά τού, έργάτας διότι έ ώ ή ιορύμεν έν μέγα κτήμα νά το κάμωμεν πενταοσίου; κλήρου; και νά λάβη έ; στο; έ;α, δέν δυνάμεθα έ μέγα έργασίσον να το κάμωμεν πενταοσια έργοστασιδια και νά διανείμωμεν αύτά είς τού; πενταοσίου; εργάτας τού; εργαζομένους έναύ ώ. Και ού δ ασσηζίζωνες την εργατικήν τάξιν δέν τολμούν να ε ισωσιν τό δ άλλά λέγουν κάτι άλλο. Τά μέσα της παραγωγής νά τά πάρη το κράτος είς τα χέρια του και νά όργ νώση αύτά τας βιομηχανικάς έργασίας. Τό ιι επρόκειτο νά γ νη άν φθάσαμεν το κράτος νά ό γανώση δλην την ε ομηχανικήν π αγωγήν σά, άφ.ου νά τό φαντασθήτε. Άν το κράτος, εμορφίνεσο άπό τον Θ.όν εί; τον σημεί ν ώ;ε νά άναλάβη τοιούτα βάρη ή άν ό έργατικός κόσμος ούος εί;ε σύμερον εί; δίον τ ν κόσμον, πολύ περισσότερον (ί; είνε έν Έλλάδι, άν είνε εί; θέσ.ν αύ.ό; μόνος του ή άν ίδιοκτήτο τού έχάριζ τ ν εργ ν και άν ίδιοκτήτο τού έχάριζε τ ν εργ ν πρός χω ί; νά κατα ρεύσ ν καύ' ό τρόπον κατέρρευσεν έν Ρωσσ ά μπολο βι κισμό.

Κατ' άνάγκην λοιπόν έν μεταξύ τού κυρίου τής γής και τού καλλιεργητού αύτής δυ.αμεθα νά παύσωμεν τον άνταγωνισμόν μεταξύ τού βιομηχανικού της έργασίας των κατ' άνάγκην διά την βιομηχανικήν έργασ ν δεν μένει άλλη όδός ή μόνον διά τής συνεργασίας. Συνεργασίας τού κεφαλαίου τού βιομηχανικού συνεργασίας τών χειρών, συνεργασ ς της διανοητικής έργασ ς και άφ' ένός μέν όχύρωσις τού άσθενεστέρου ν άντέναντι τού ισχυροτέρου διά τής παρεμβάσεως τής νομοθετικής ξουσ α, διά ιτυξης δ' άφ' ετέρου του αισθήματος τής κοινωνικής άλληγυίης πασών τωνάξεων ίδ ως, των κατεχυσών και διευκολύνωμεν ι αύτ ά να συσχετίσωμεν αύτην την συνεργασ ν.

Εί τον λοιτόν δε πρέπει να όχυρώσωμεν τον άσθενέστερον διότι ούδεί; άμφισβητεί δτι ό βιομηχανικός εργάτης είνε άναμάχος; άσθενή, είνε δούλος τού κυρίου τού έργ ατασίου ά δένεται ό γανομένος, διότι τό ημόρημα τό οποίον ποιεί δέν εί εμπόρευμα, είνε ή ά ος τής προσωπικότητο , είνε ή έργασ α. Άν ό ίδιοκτήτης δύνατα να πτρμείνη ήμέρας τινάς χωρίς νά κινηθή το έργοστάσιόν του, ό έργάτης άλν μείνη 4 έως 5 ήμέρας ά ευ εργασίας έρασε νά χάση τα μέσα τής ζωής του. Έ ειλε λοιπόν το Κράτος να παρέξη τα μέσα ώστε νά δύνατα ό εργάτη; νά μπείξη εν τώ ανταγωνισμώ πρός τον ίδιοκτήτην κ νά γίνωσιν ισοπαλία εν τώ άγώ ι, διότι τότε μόνον το Κράτος θα ήδύνατο νά παρεμβίνη κοί νά προλαμβάνη την έκρηξ ν των πιθών μέχρι κα τού έμφυίλ ου σπαραγμού.

Κύριοι, καθ' ήν στιγμήν ή φιλεργατική πολιτική τής Κυβερνήσεω; ή εξασφαλίσε προμίζ έστατίας εύρ ύσεται έστεθειμένη εί; πολλάς επιθέσεις έκ μέρου; στοιχείων των οποίων την γνώμην σιδμαι κατ' έξοχην, έχω το καθήκον να διακηρύξω ένώπιον τής Βουλής ότι δι' όλίγας εκδηλώσεις τής κυβερνητικής μου δράσεως είμαι τόσον υπερήφανος όσον δια την ψήφο ση; φιλεργατι ής μας νομοθεσίας. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Έαν σήμερον παρουσιάσα τού τής Βουλής τα νομοσχέδια τα οποία επεξετάσεται να εξηγήσω ώ; άντεργατικα, δέν είνε ότι ήθελαμε να στρέψω την μηχανήν πρός τα όπίσω, διότι κατέζλον τάχα τού κινδύνου, όταν είσερχόμεθα στα φιλεργατικά πρακτικά. Τα νομοσχέδια άπο τα οποία έχουν όχι ν' αντιτρέψουν ή να τα τορίσουν τ' απαιτούμενα τα οποία προσεδιώκαμεν ήδη. Θέ ωσαν της φιλεργατική; μας πολιτικ , σκοπόν έχουν να εμπεδώσουν τα αποτελέσματα αύτα, να προλάβουν δε δτις έκάστοτε της κατοχήσεσ , οί οποίοι προ εκπήρωσ ήσως και έξ άτελειας της νομοθεσίας της εί; άτελειας της νομοθεσίας, την οποία είσηγήσθημεν. Κα κανείς δέν πιστεύει να μάς κατηγορήση δτι ή νομοθεσία μ ών δέν είνε απλώ ως άτελ. Ο;ι επιδιώκομεν θα τον ν μ σχέδιων, τα οποία έπίσης αποτελεστεί ύπο την ψήφον της Βουλής, έν ο τής εξασφαλίσεως της έργασίας και του καλυμμού ποσης πραξίως σκοπεύομεν κοιβώς, ν' ανταποκριθή κατα της έλευθερίας της έργασίας, ότι λέγω, επιδιώκομεν δια των νομοσχεδίων τούτων εί ε να εξασφαλίσωμεν δτι ή πρά ις τών εργατικών σωμα ε των γίνεται ύ' αύτών τούτων τών έργατ ών, διότι, κύριοι, έαν δια των εργατικών μας νόμων κατορθώσαμεν να θέσωμεν έπο ών άλλοτε έκμεταλλευτών τού δημοκρατικού άρχοντος, εκινδυνεύσαμεν όμως; να δημιουργήσωμεν ένα νέον έκμεταλλευτην και εξασφαλίσωμεν ένα νέον έκμεταλλευτην πολύ ισχυρότερον άπο τον πρώτον, και εί;ε αύτος ο έκμεταλλευ ής έκείνος, ό οποίος συνήθως μη άγκο κάν είς την εργατικήν τάξιν, μη έχων τα χέ;ε του ρεζικιού, ός τα έχουν οί μεγάλοι έργατ, άλλα άί σήμερον έργοχορος, είτε δημοσιογράφος, είτε δικηγόρος, ή δυνάμενος ν' αναχληθή είς άλλ τι παρά εις την καλλιέργειαν αύτών των εργατικών ζητημάτων, ώ;ε την εργατικήν τάξιν έν Ελλάδι, τού δεν ύπάρχουν οί όροι οί άλλαχού υπάρχοντες, είς μ αν άντίθετον όξέλον πρός την λοιπην κοινωνίαν, σκοπόν έχουσαν να άνατρέψη π γματι ; την κοινωνικήν τάξιν την ίσωτερικήν και να φερη είς στάσεις και επαναστάσεις κοινωνικάς.

Κατα των εκμεταλλευτών τούτων στρέφονται τα νομοσχέδια. Είνε ελπιδοφόρα τα εκμεταλλευτών τούτων έδήλωσε δτι είμαι έτοιμος να ά αλάβω τον άγώνα. Σφαλερόν κύριοι, δτι οί έ μεταλλευται αύ ή; της εργατικής τάξεως πίστε δέν εύρισκονται περισσότερον παρα να ήσαν την σημερινήν. Ίδιως Κύριοι την παλιν όμενον. Όλη των ή προσπάθεια είνε να πείσωσι τον εργατικόν κόσμον δτι οί τροποποιήσεις τας οποίας εισηγούμεθα σήμερον κατα πάσ ληθών εργατών. Τα περίεργον είνε δτι ύπάρχουν δυστυχώς και άπο τα άλλα μέρος, άπο την τάξιν την κατεχουσαν εκείνοι οί οποίοι θα ήθελαν να ξέσουν τα ένστικτα της Κυβέρνησιν παλιν ρομαδισμόν άι δχι όλικώς τοιούτων μερικώς άπο την φιλεργατικήν πολιτικην αύτ . Τόσον είνε άληθ; παντοτε ότι τα άκρα συναντώνται.

Άλλ' ή Κυβέρνησις των Φιλελευθέρων καί τοι σταθερώς αποφασισμένη να προασπίση την κοινωνικήν τάξιν, καίτοι γνωρίζουσα δτι ή κοινωνική τάξις δέν έχει να δικαιολογήση τίποτε άπό τας επιθέσεις των στοιχείων των ανωκρικο-εργατών, ή των στοιχείων των ανωκρικο-εργατών, είνε όμως; έτοίμη; σταθερώς αποφασισμένη να μή παρεκκλίνη κεφάλου άπο την γραμμήν την οποίαν έγκρίζε προ ή ετών. Όπω; και πρό μικρού είπεν έμπιστευτικ ή Κυβέρνησ ήθελε πιστοθηση δτι έξυπηρετεί τύπω και το συμφέρον τού εργατικού κόσμου και το συμφέρον τού λογικώτερου κεφαλαιοκρατικού κόσμου και το συμφέρον, γενικώτερον, το πολιτικόν και το κοινωνικόν.

Αίσθάνομαι κολύς, κύριοι, ή Κυβέρνησις δέν παραγνωρίζει ότι την πολιτικήν αύτην άπολουθούσιν, κινδυνεύουσαν να ξέσωμεν κα την δεξιάν πτέρυγα τού κόμματος των Φιλελευθέρων, ά-

ΔΕΛΤΙΑ

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ανεχώρησε διά Λονδίνον, όπου πρόκειται νά ληφθοῦν ἀποφάσεις διά τὸ Τουρκικὸν ζήτημα. Τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ Πρωθυπουργός μας ἐκτὸς τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν τίτλων τοὺς ὁποίους θὰ παρουσιάσῃ διὰ τὰ ἐθνικά μας δίκαια, θὰ εὑρεθῇ εἰς ἀτμόσφαιραν λίαν εὐμενῆ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα ὄχι μόνον διότι οἱ Τοῦρκοι τυφλωθέντες προέβησαν εἰς τὰ τελευταῖα ἐναντίον τῶν Γάλλων πραξικοπήματα ἀλλὰ καὶ διότι ἡ Ἀγγλία πάντοτε ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων, ὡς ἄλλως τε ἐγγέλλει καὶ τὸ σχετικὸν σημερινὸν τελεγράφημά μας.

Τὸν ἀναχωρήσαντα πρωθυπουργὸν συνοδεύουν αἱ πλέον ἐγκάρδιοι εὐχαὶ τῶν Πανελλήνων ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὀνείρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἐν μέσῳ ἀγρίας καταιγίδος.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ἐπιτυχία προμηνύεται εἰς τὸν ἀποψινὸν χορὸν τῆς Φιλοπτώχου. Ἡ ἱερότης τοῦ σκοποῦ θὰ ἤρχει νὰ συγκεντρώσῃ πολὺν κόσμον, ἐν τούτοις ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ μεριμνῶσα καὶ διὰ τὴν διασκέδασιν ἐκείνων, οἵτινες δίδουν τὸν ὀβολόν των, δὲν ἐφείσθη κόπων καὶ δαπανῶν ἵνα καταστήσῃ τὴν ἑσπερίδα αὐτὴν ἀλησμόνητον διὰ τὴν Μυτιλήνην. Θὰ παρευρεθῇ δλη ἡ ἐκλεκτὴ κοινωνία μας, ἡ ὁποία θὰ περάσῃ μίαν ἐξαιρετικὴν βραδυὰν στὴν αἴθουσα τοῦ «Πανθέου».

ποσπωμένην καὶ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀποσπωμένην. Ἐλπίζω κύριοι, ὅτι ἡ ἀπόσπασις ἐὰν γίνῃ, ὅπως φαίνεται πιθανὸν ὅτι θὰ γίνῃ θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἄκραν μόνον δεξιὰν καὶ τὴν ἄκραν μόνον ἀριστεράν. Ἐλπίζω εὐτυχῶς ὅτι ὁ ὑπολειφθησόμενος κορμὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθερίων θὰ εἶνε ἀκόμη ἰσχυρὸς διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ πλειονοψηφίαν σταθερὰν καὶ μεγαλειτέραν κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. (χειροκροτήματα). Πλειονοψηφίαν σταθερὰν καὶ μεγάλην, ὄχι ἁπλῆ· ὡς ἐπὶ βέβαιον τῆς Ἑθνικῆς της πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔγκριτον τῆς Ἐσωτερικῆς της πολιτικῆς, τῆς ἐν συλλ. ἐξαιρέτει βιοτικὸς τῆς ἐκλύσεως τῆς σχετικῆς, τῆς διεκτικῆς τὴν ὁποίαν ἔφερεν ἀπὸ τὸ 1915 ἡ κ. ἀλλοις τοῦ πολιτεύματος καὶ ἡ ὑποχρέωσις ἡμῶν νὰ ἀναλάβωμεν τὴν ἀναστήλωσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ τῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας. Πιστεύω ὅτι θὰ ἔχωμεν τὴν ἔγκρισιν αὐτὴν, ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ.

Ἀλλὰ, κύριοι, καὶ ἂν δὲν εἴχον αὐτὴν τὴν πεποίθησιν, καὶ ἂν δὲν ἐπιστεύομεν ἀκόμη ὅτι ἡ ἀπόσπασις τῆς ἄκρας δεξιᾶς, καὶ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, ἄκραν ἀριστερὰν ὀνομάζω μέρος μέγα τοῦ ἔργατικοῦ κόσμου, καὶ ἂν δὲν εἴχον αὐτὴν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ὑπολειφθησόμενος κορμὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων θὰ ἦτο... ἀρκετὸς διὰ νὰ φρυαξῇ εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογάς, θὰ ἤμην ἐντελῶς ἀνάξιος τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐμπιστοσύνης, ἐὰν ἄλλως διὰ νὰ παρατείνω ἡμέρας παρεμονῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ ἠνεχόμην, εἴτε νὰ ἀφῆσω νὰ διακινδυνεύσῃ ἡ κοινωνικὴ τάξις διὰ τῆς χαλαρώσεως τῶν ἡνιῶν καὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὴν διαθεσιν τῶν Μπολσεβικικῶν στοιχείων, ἢ νὰ στρέψω πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ νὰ κάμω μίαν παντοδρομίαν εἰς τὴν φιλελευθέραν καὶ ἐργατικὴν πολιτικήν μου, ὅτε καὶ πολὺ μετὰ τινα ἔτη ἤθελεν ἐκτιμήσει ἡ Χώρα τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης πολιτικῆς, ἡ ὁποία εἶνε αὐτὸ αὐτὸν νὰ μὴν ἐπιτρέψωμεν μίαν κατάστασιν ἄνω ποταμῶν. (χειροκροτήματα). Αὐτὰ εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ εἴπω, καθ' ἣν στιγμὴν ψηφίζεται τὸ Ἀγροτικὸν Νομοσχέδιον καὶ τὸ Ἐργατικὸν Νομοσχέδιον, τὰ ὁποῖα ποσίζουν δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐκδηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἀναφέρομεναι εἰς δύο σπουδαιότατα ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦσι τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

ΟΙ ΓΟΡΚΥ ΠΕΡΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

Ὁ ποσίφημος Ρῶσσος συγγραφεὺς, Μαξ. Γόρκυ ὅστις ἐπὶ δύο καὶ πλέον ἔτη συνειργάσθη μετὰ τῶν Μπολσεβικῶν ὡ, μέλος τῆς Κυβερνήσεως τῶν Σ βιὲτ προύβη εἰς ἐνδιαφερούσας δηλώσεις πρὸς φίλους του Ἐλβετούς δημοσιογράφους, :

«Ἡ ἐξέλιξις, εἶπε, τῆς ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως εἶναι τόσον θὰ βεβαὶ καὶ ἀξιοθρήνητος ὅσον καὶ τρομερά. Καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν ἐνόμιζον τὴν ἐπανάστασιν ὡς τὸ μόνον μέσον πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν κατεκτιζομένων, πλὴν ἤρχισον ὅτι αὕτη συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ τρόμου. Τώρα παλαίουν κατὰ τῶν ὑπερβαιοῶν τῶν μπολσεβίκων διὰ ν' ἀποκατασῇ ἐν Ρωσσία ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια».

Ὁ κ. Γόρκυ ἔχει πληγῇ βαθέως διὰ τὴν σφαγὴν τῶν Μεγάλων Δουκῶν ἧτις ἐγείρει το ἐν Πετρουπόλει. Καθὼ λέγει εἶχεν ἐπιτύχῃ αμὰ τοῦ Λενὶν τὴν ὑπεσχεσιν ὅτι ἡ ζωὴ τῶν Μεγάλω Δ υ.ῶν θὰ παρέμενεν ἐν ασφαλείᾳ, πλὴν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῶν Σοβιὲτ Τσερβισιάφκα πληροφορηθεὶς, τοῦτο πρ ἐβη εἰς τὴν σφαγὴν τῶν ἀθώων.

Προκειμένου διὰ τὸ μέλλον ὁ Γόρυ εἶναι ἀπαισιόδοξος. Κατὰ τὴν γνώμην εω, εἶναι ἀδύνατ.ς ἡ ἐξέρεσις συμβιβασμοῦ μετὰ τῶν μπολσεβίκων, οἱ ὁποῖοι δὲ δύνανται πλέον ν' ἀλλάξουν τακτικήν. Οἱ ἐπίτροποι τ ῦ λαοῦ (ὡ; ἀποκαλοῦνται οἱ μπόλσβῖ οι ὁ.κ ηγοὶ ἐντὸς τοῦ Λενὶν) εἶναι πάντες φανατικοί, μέχρι ἀπανθρωπίας, ἀπαθεῖς καὶ ἀνίκανοι ν' ἀντιληφθοῦν τὶ πράττουν.

Ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀδυναμίας τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως ἔγκειται εἰς τὴν ἐχθρότητα τῶν χωρικῶν κατὰ τῶν ἐρυθρῶν οἱ ὁποῖοι τρομοκρατοῦν τὰ χωρία διὰ σφαγῶν καὶ ἐπιτέθεων, προκαλοῦνται οὕτω ἐξεγέρσεις καὶ ἐπαναστάσεις.

* * Η ΛΕΣΒΟΣ * *

Τὸ συνάλλαγμα

Αἱ τελευταῖαι τιμαὶ τοῦ συναλλάγματος κατὰ τὸ τηλεγράφημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶνε αἱ ἑξῆς: :

Δηλάδιον δρ. 8.60—8,67, λίρα 29,10—29,25, φράγκον 59 ⅞—60 ⅛ καὶ πεσέτα 1,50—1,64 ½.

Αἰμενικὴ κίνησις

Προχθὲς καὶ χθὲς κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα μας τὰ ἀτμόπλοια «Ἄσσος», «Ἀργοστολίων», «Χίος», «Κρήτη», «Καλλίπη» καὶ «Ἑλλήσποντος» κὶ τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Θύελλα» τὸ ὁποῖον καὶ παραμένει ἐδῶ.

Ἡ ἑορτὴ τῶν γραμμάτων

Ἡ σημαντικὴ ἡ προχθεσινὴ ἑορτὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Γυμνασί υ. Ἐνώπιον ἐκλεκτῆς συγκεντρώσεως ὁ καθηγητὴς κ. Θ. Χατζηγεωργίου ἀνέγνωσε τὸ πέμπτον μέρος τῆ: περὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου μελέτη: τοῦ γυμνασιάρχου κ. Οἰυμπίου, ὅστις λόγῳ ἀσθενε ας δὲν ἠδυνήθη νὰ παρευρεθῇ. Χορὸς μαθητῶν ἔψαλε πατριωτικὰ ἄσματα καὶ μαθητικὴ μανδολινάτα ἔπαιξε μερικὰ ἐνθουσιώδη μουσικὰ τεμάχια.

Τὴν ἐπιτυχῆ ἐτίμησε διὰ τῆ: παρουσίας του ὁ κ. Νομάρχης καὶ ἀρκετοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ κλήρου.

Ἔρχεται σῖτος

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐπισιτισμοῦ παρέδωκεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διατακτικὴν δι' ἰδάτακσ ας χιλ. ὁκ. σίτου, προορισμένας διὰ τὸ Κέντρον Ἐφοδιασμοῦ Λέσβου.

Τὸ τρίλεπτον

Τὸ Ὑ) εῖον Γέμα· ἀπέστειλε πρὸς τὴν Γεν. Διοικησ ν δρ. 2857,80 ἐξ εἰσπράξεων τρι ἑτου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.

Κλοπαὶ

Προχθὲς τὴν νύκτα εἰ ἰώνιοι ἄγνωστοι παρεβιάσαντες τὴν θύραν τοῦ ἐν Ἐτάνω Σ.άλα κουρείου τοῦ πρόσφυγος Εὐ γ. Καραπαύλου ἁρ ἡσαν ὅλα τὰ ἐργαλεῖά του, ἀφήσαντες μονον τὸν καθρέπτην. Τὴν θύραν εὐ ων κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἀνοικτὴν ὁ οἰ εἷος ἀστυνόμος ἔσπευσε νὰ κλείσῃ μὲ κλειδωνιὰν τοῦ τμήματος.

Ἐπίσης προχ ὲς τὴν 10ην μ.μ. ἡ συνοικία τ ῦ Κισσιοῦ ἀνεστατώθη ἀπὸ πυροβολισμ ύς, ἐξ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Β. Βασιλείου. Σπεύσας ὁ κληπὶρ τῆς Γεν. Διοικήσεω; κ. Μπρουλιδάκης ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ κ. Βασιλείου ἀντιληφθεὶς λ.έπτας εἰς τὴν αὐλὴν τῆς γειτονικῆς οἰκίας τοῦ κ. Πισπάτη, ἐπυροβόλησε κατ' αὐτῶν ἀνεπιτυχῶς δμω;. Οἱ λέπτα: διέφυγον.

Συλλήψεις

Συνελήφθησαν καὶ κρατοῦνται ἐν τῷ κρατητηρ ῳ τῆ: ἀστυνομίας εἰ Ν. Περγαμηνέλλης κατηγορούμενος, ἐπὶ λῃστε ᾳ 20000 δρ. ἐν Διεκῇ καὶ Α. Μουστάκης κατηγο ούμενος διὰ πολλὰς κλοπάς.

Κοινωνικὴ κίνησις

Ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην τοποθετηθεὶς εἰς τὸ ἐκεῖ Στρατηγεῖον ὁ κ. Νικόλ. Ἰωάννου.

Ἔτι σης ἀνεχώρησαν οἰκογενειακῶς διὰ Κυδωνιας ὁ ἔγκριτος ἰατρὸς κ. Ἰ. Κερτσετζῆς καὶ ὁ ἐμπορο βιομήχανος κ. Α. Καλδῆ .

— Ἐρωτᾶζει αὐτ ον (τὴ; Ὑπαπαντῆ) ἡ δνις Μαρί-α Δ. Πυρωλάκη.

Χορευτικὴ κίνησις

Σήμερον ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ «Πανθέῳ» ἀριστοκρατικοῦ χοροῦ τῆς Φιλοπτώχου, δίδεται καὶ ἄλλος χορὸς εἰς τὸν «Ἀϊκόπον» ὁ ὁποῖος εὐσημηνεύεται ζωηρότατος· ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπιτυχίας εἰς τοὺς προηγηθέντα, χορούς.

Χορὸς «Ἀλληλοβοηθείας»

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην θὰν Φεβρουαρίου τὸ Σωματεῖον ἡ «Ἀλληλοβ ήθεια» δίδει χορευτικὴν ἑσπερίδα ἐν ταῖ; αἰθούσαις τοῦ Κινηματογράφου «Ἀλκαῖος» τῆς ὁποίας αἱ εἰσοδεῖαι, θέλουσι διατεθῇ ὑ ἐρ τῶν ἀπό ων οἰκογενειῶν τῆ; πόλεώ; μας.

Συγχαρητήριον

Τῷ ἐποξίῳ, πρ σηθέτει ἀγαπητῷ συγγενεῖ καὶ φιλοτ. Δημ. Γραφανάρῃ Ἀνθυπεσωματοφ λακοφυλακῆ, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου, συγχαίρω ἐγκαρδίω;, εὐχόμενος αὐτῷ ὅπω; ἐν βρεχεῖ μέλοντι τύχῃ καὶ ἀνωτέρων βαθμῶν, ἀντιποιεμένων πρὸς τὰ ποιὰ πάλαι ὑ ιρεσιακὰ πρισόντα ἄτινα κέκτηται.

Ἀριστείδης Σατσάκης
Γραμματεὺς Δημοσίων Ἔργων

ΑΠΩΛΕΣΘΗ μεταξὺ Μυτιλήνη.–Κυντιυριδί.; μικρὸς σάκκος μὲ τὴν ἐπιγραφὴν Ἰωάννην Κλειδαῖ δὰ Ἰωάννην Παπαγιάννην καὶ περιέχων μεταχρισμένα ἐνθύμια. Ὁ εὑ ὼν παρακαλεῖται νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὰ γραφεῖα μα; καὶ θὰ ἀμειφθῇ μὲ 25 δραχμάς.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Θίασος Μηλιάδου — Ἰατρίδου

— «*Ὁ ἠθοποιὸς Γκάρι*»

Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν, ἂν ναὶ πρ ὸ ἀρκετοῦ ἀφωρατηθ ν, ἐπαίχθη τὴν Πέμ τὴν «Ὁ ἠθοποιὸς Γκάρικ».

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περισσότερον ἀ ὸια ι ῦ ηὗρε στησεν, ἦτο τὸ ἁ μονικώτατον σύνολον π ὸ μᾶ; παρουσίασιν ὅ κάλλιστο θίασο; Μηλιάδου—Ἰατρίδου. Ἀκόμη καὶ ὁ μικρότερο; ρόλος ἐξετελέσθη μὲ τὴν μεγαλυτέραν εὐσυνειδησίαν· ἀρχίμεί; τὸ ὁ τοῖο; — ναὶ νὰ μὴν τὸ εἴπωμεν; — δὲν μᾶ; ἐσυνείθισε κανένος ἐναγγελματικὸς Ἑλληνικὸς θίασος. Κ ὶ νομίζομεν ὅτι τὸ ἁ μονικὸν σύνολον βρ ίσκει καλλιτεχνικὸς περισσότερον ἀπὸ δλην τὴν μαεστρίαν, τὴν ὁποίαν ἠπορεῖ νὰ δείξῃ μόνο; του ὁ πρωταγωνιστή, ἢ ἡ πρωταγωνίστρια, περιστοιχ ύμενος ἀπὸ ξύλινα ὑτσουρα.

Ἀλλὰ τί νὰ εἴ ωμεν καὶ διὰ τὸν πρωταγωνιστ ήν, τὸν κ. Ἰατρίδου καὶ τὸν κ. Μηλιάδην; Ἀπέδειξεν ὅτι παρ' δλην τὴν εἰδικότητά των εἰς τὴν ἐπ θεώρησιν, ἡμ ιρῶν νὰ συναγωνισθοῦν καὶ εἰς τὸ δραματικὸν εἶδος τοῦ, ἀ ιστοῦ; τῶν συναδέλφων των. Αἱ μεταπτώσεις τοῦ κ. Μηλιάδου εἰς τὸ δραματικώτατον γιάτι, ἀπὸ τὸ προσεκτικὸ μεθύσι εἰς τὴν σ λησὸν πραγματικότητα, ἦσαν ἐ αυμάσιαι. Ἡ κ. Ἰατρίδου μὲ τὸ ὑνατὸ της παίξιμο ἐνθ ύμισε πολὺ τὴν Μαρίκαν Κοτοπούλη καὶ συχνὰ τὴν σ νεφέραμε μαζύ τη , χωρὶς ἡ σύγκρισι; νὰπεβαίνῃ εἰς βάρο; τῆ; κ. Ἰατρίδου. Μονάχα θὰ θέλαμε νὰ ξέρουμε ἂν αὐτὴ ἡ ὁμοιότη; ὀφείλεται διὰ κάτι εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τῶν δύο ἠ ὁποιῶν.

— *Τὰ «Παναθήναια»*

Ὑπερ ήσαν τὰ «Παναθήναια» πε ὺ ἐπαίχθησαν προχθές. Ἰδιαιτέραν ὅ ω; πάντοτε ἐντύπωσιν ἔ ωμεν ἡ πρωταγωνίστρια κ. Ἰατρίδου, πα,' ὅλην τὴν ἀσθέ ειάν τη , ἡ κυρία Νέζε) καὶ Ἀνθοπ ύλου καὶ αἱ χαριτωμέναι μικροῦλες Νέζερ καὶ Δημερολούλου. Ὅλα τὰ πρόσωπα ἔπαιξαν ἀρτιώτατα τ ὺ ρόλου, των καὶ ἐσκό πισαν ἀ ρθονα χέλια. Ἐξαιρετικὴν ἐπ τυχί ν ἔκαμεν ὁ κ. Μωραΐτη; εἰς τὸν ὑσκολον τύπον τοῦ Ζτευθινοῦ.

Τὸ κοινὸν ἔμεινε πολὺ εὐχαρ σιμένον καὶ ἐκάλεσε πολ, καλλιτέχνας ἐπὶ τῆ; σκηνῆ; κατ' ἐπανάληψιν, γιὰ νὰ ξαναποῦν πολλὰ νούμερα.

* * *

Ἀπόψε τὰ «Νέα Παναθήναια» μὲ νέα νούμερα καὶ τειρόσαιχα ἀποκρήτικα.

Αὔ ιον ἀπογευματινὴ μὲ τὴν προβολὴν τοῦ ἔργου «Πατρὶς» 4 ἐποχῶν.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἡ ἐναγωνιω ἀνσμένοτερη ἔκτακτος χορευτρίς; μετὰ καὶ ἄλλων πρωσωπίων, διοργανωθεῖσα κατ' ἐντολὴν Ἀθηνῶν σύσπρα ιῆ συμπράξει τοῦ θιάσου ἀπὸ σκηνῆ; μὲ διάφορα τραγούδια τοῦ Καμπρὲ καὶ τοῦ Παναράμας, συνοδε ι μουσικῆ; καὶ πάνων.

Τιμαὶ εἰσόδου δύο τὴν χορευτρίδα, μετὰ θεάτρου δρ. 6.50 διὰ τὰ; κυρίας, καὶ 4.50 διὰ τὰς κυρίας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

† **Ζηνοβία Παρασκευοπούλου**

Μετὰ λύπη; ἐ ηληροφορήθημεν τὸν ἐκ γριπώδου; πνευμονίας θάνατον τῆ; γυναικὸς τοῦ Μυτιληναί ἡν κοινωνίαν καλλιτέχνιδος Ζηνοβί; Παρασκευοπούλου. Τὴν κηδείαν τη; ἐτιμησαν ὁλόκληρος ὁ καλλιτεχνικὸ; κόσμο; τῆ; πρωτευούσης.

† **Παπακέλλης Ἀντώνιος**

Ἀπέθανε καὶ ἐνηδύθη ἐν Περγά ῳ ὁ λοχίας Πυροκέλλης Ἀντώνιος μόλις ἀπελύθη τῶν τάξεων τ ῦ στρατοῦ καὶ ἠσιμάζετο νὰ ἐπισ ρέψῃ εἰς τὴν γενέτειραν Καλλονήν, ἔνθα οἰκεῖοι καὶ φίλοι τὸν ἐπερίμεναν ἀνυπόμονοι.

Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μετοτάντος ἐ ὺρομεν ἐν ἐ ὄψ ις παρηγορίαν ραίνων μὲ ἀμέμπτα ἄ-θη τὸν νεοσφρῆ τάφον τοῦ δυστυχοῦς νέου.

Καλλονῆ τῇ 28|1)920. Δ. Α.

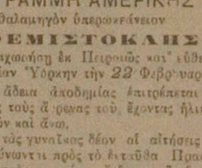

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ διαλαμπὲν ὑπερο ἀνειον

«ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ»

θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Πειραιῶ; κατ' εὐθεῖαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 22 Φεβρουαρίου.

Ἡ ἄδεια ἀποδημίας ἐπιτρέπεται εἰς πάντας τοὺ; ἄ ρενας τοὺ, ἔχοντας ἡλικίαν 28 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Διὰ τὰς γυναῖκας δέον αἱ αἰτήσεις νὰ ἀπευθύνωντι πρὸς τὸ ἐντεῦθεν Πρακτορεῖον πρὸς ταχυτέραν ἔ δοσιν τῶν διαβατηρίων των.

Π. Μ. Τζωρτζίδης
Γενικὸς Πράκτωρ
τῆς Ἐθ. Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ ἀγνὰ ποτὰ
τοῦ ἐργοστασίου
Κ. ΨΑΡΕΛΛΗ
= Εἶναι τὰ μόνα ἐν Μυτιλήνῃ =

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Προχθὲς ἐκυκλοφορήσαμεν ἐν ἐκτάκτῳ μικρᾷ ἐκδόσει τὰς κάτωθι ἐπειγούσας σπουδαιατάτας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις:

ΕΠΕΙΓΟΝ

Ἀρ. 13988 ΑΘΗΝΑΙ 29 Ἰανουαρίου, 8,30 μ.μ.

Εἰς συγκροτηθὲν ὑπουργικὸν Συμβούλιον διαρκέσαν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσε τοὺς λόγους τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἐπειγούσης.

Τὸ Τουρκικὸν ζήτημα ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι θὰ λυθῇ ΤΕΛΙΚΩΣ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου, μετὰ τὴν λύσιν του δὲ θὰ ἐπανέλθῃ ἀμέσως εἰς Ἀθήνας.

— Ὁ Πρόεδρος τῆ; Κ ιβερνήσεω; ἀνεχώρησε τὴν νύκτα.

—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ.Ρ.κτιβὶν θὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν δι' ὑ ὸ διὰ ἐπιτροπῆ εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ μετὸ του νὰ ψηφίσωσιν ἐπιτοπίω; κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικά; ἐκλογάς.

—Τὴν Γάλλον Πρωθυπουργὸν κ. Μ.λλεράν ἀναχωρεῦντα εἰς Λονδῖνον ἔνθα θὰ λυθῇ τὸ Τ ρκικὸν, συνοδεύουν οἱ Γάλλοι ἀρχιστράτηγ ι Φὸς καὶ Δεσπερὶ διὰ τὰ ληφθησόμενα μέτρα κατὰ τῆς Τουρκίας.

— Ἐκρίθη σκόπιμον δ ω; ἐνεργηθῶσιν Ν μαρχιακαὶ μεταβολαί.

—Ὑπογρ φὴ Β. Δ ατάγμα δι' οὗ προάγεται εἰς ὑποστράτηγον ὁ κ. Ἀθ. Πρα τούνα;

— Ἀπεφασ θη ὅτω; οἱ κληρωτοὶ τῶν κλάσεων 1918 καὶ 1920 σταλοῦν εἰ; τὰ σώματά των.

— Ὑπογρ φὴ ὑ ὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως διάταγμα διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ κ. Σ ραγιάδου ὡ; ὑπουργὸν ἄνευ χαρτοφυλακίου.

—Συνεστήθη ἀ μοδίως εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τῆ; Κωνσταντινουπόλεω; ὅπω; ἀπλισθοῦν δι' ἐνδεχομένα; ἐπιθέσεις τῶν Τούρκων κατὰ τὴν ἐκδίωξίν των ἐκ Κων)πόλεω;.

—Ἀπεφασίσθη καὶ ἀρχὴν ὅπω; τὸ Τουρκικὸν ζήτημα λυθῇ εἰς τὸ Λονδῖνον, ἡ δὲ συνθήκη μετὰ τῆς Τουρκίας ὑπογραφῇ εἰς Παρισ ους.

ΕΠΕΙΓΟΝ

Ἀρτ. 13548 ΑΘΗΝΑΙ 30 Ἰανουαρίου

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Στρατοδικείου διὰ τοὺς Ἐπιτελεῖς

Ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Στρατοδικείου, δι' ἧ; κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὁ Μεταξᾶ;, ὁ Β. Δούσμανη; εἰς ἰσόβια δεσμὰ καὶ οἱ Ἐξαδάκτυλος καὶ Στρατηγὸ; ἠθωώθησαν.

Χάριτες εἰς πολιτικοὺς καταδίκους

Ἀπενεμήθη Β. χάρις εἰς τὸν πολιτευτὴν Πατρῶν Ροῦφον καὶ Χαλκοκονδύλην δημοσιογράφον.

Ἀρτ. 1782 ΑΘΗΝΑΙ 30 Ἰανουαρίου

Ἀναθεώρησις Δούσμανη Μεταξᾶ

Οἱ συνήγοροι τῶν καταδικασθέντων Ἐπιτελῶν Δούσμανη καὶ Μεταξᾶ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ζητήσουν ἀναθεώρησιν τῆ; ἀποφάσεως.

Ἀπόλυσις χωροφυλάκων

Ἀποστέλλονται εἰ; ἀόριστον ἄδειαν οἱ ἔ ρεδροι ὁπλῖται τῆ; χωροφυλακῆ; τῶν κλάσεων 1908—1909.

Οἱ πρωθυπουργοὶ εἰς Λονδῖνον

Οἱ πρωθυπουργοὶ Μιλλεράν, Νίττι καὶ Τρούμπιτς ἀφίκοντο εἰς Λονδῖνον.

Τὸ Πρωθυπουργικὸν Συμβούλιον

Μεθαύριον (σήμερον) ἀρχίζουν αἱ ὁριστικαὶ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωθυπουργῶν.

Εἰς τί θὰ ἀσχοληθῇ τὸ Συμβούλιον

Τὸ Συμβούλιον θὰ συζητήσῃ προκαταρκτικῶς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ Ἀδριατικὸν ζήτημα, τὸ οἰκονομικὸν Ρωσσικὸν ζήτημα καὶ περὶ τοῦ συναλλάγματος.

Αἱ τελικαὶ συζητήσεις διὰ τὸ Τουρκικὸν

Αἱ τελικαὶ συζητήσεις διὰ τὸ Τουρκικὸν ζήτημα θὰ γίνουν ἐν Παρισίοις.

Δηλώσεις κ. Μιλλεράν

Ὁ Γάλλο Πρωθυπουργὸ; κ. Μιλλεράν ἐδήλωσεν εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν διατήρησιν τῆ; Κων)πόλεως ὑπὸ τῆ; Τουρκίας ἀλλ' ὑπὸ Συμμαχικὸν ἔλεγχον.

Ὑπὲρ τοῦ Διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας

Βεβαιοῦται πανταχόθεν ὅτι ἡ Μεγ. Βρεττανία ἐμμένει εἰς τὸν διαμελισμὸν τῆ; Τουρκίας.

Ἀνατίναξις γεφύρας

Παρὰ τὸ Ὀδεμήσιον Τοῦρκοι λησταντάρται ἀνετίναξαν γέφυραν. Συνεπείᾳ τούτου ἐξετροχιάσθη ἀμαξοστοιχία φονευθέντος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τραυματισθέντων ἀρκετῶν ἐπιβατῶν.

Δούζας

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆ; ὑπ' ἀριθ. 136 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράη εἰς τὴν Μαριγὼ σύζυγ ν Νικ. Μπαμπαλέρου νὰ κωλίσῃ πρὸς τὸν Ἐμμ.λαον Β. Λουτραγώτην ἀντὶ δρ. 600 περίπου ἐν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Παλαιόμανδρα τῆ; περιφερεία; τοῦ χωρίου Πλαιοσκήπου τοῦ Δήμου Γέρας.

— Διὰ τῆ; ὑπ' ἀριθ. 135 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράη εἰς τὴν Μπλομένην χήραν Κιο. Ρούγκου νὰ κωλίσῃ πρὸς τὸν Νικ. Π. Φαϊτὰν ἀντὶ δρ. 850 περίπου ἓν πρ βόλιον ἢ ἀγρὸν κείμενον εἰς θέσιν Ἀπηδιὰ Λάκκο; τῆ; περιφερεία; τοῦ χωρίου Πλαισκήπου τ ῦ Δήμου Γέρας ἐστάσεω; 800 πήχεων παλαιῶν.

Ὁ πλη;. διενήγορος
Δ. Γάνας

— Διὰ τῆ; ὑ ' ἀριθ. 134 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράη εἰς τὴν Μαριάν σύζυγον Κ. Ναζιλιώτου νὰ κωλίσῃ πρὸς τὸν Μιχ. Ἀναδὸν ἀντὶ δ . 1800 περίπου ἓν οἰκιακὸν κείμενον ἐντὸ; τοῦ χωρίου Ἀγιάσου τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καὶ εἰ; θέσιν Βουτζαλιά.

— Διὰ τῆ; ὑ.' ἀριθ. 140 ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράη εἰς τὴν Ροδόπην σύζυγον Θ. Σβίγκον, κάτοικον Θερμῆ; νὰ κωλίσῃ γῆ ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰ; θέσ ν Κακίβα τῆ; περιφερείας Θερμῆ; καὶ συνορευόμενην γύρωθεν μὲ κτήματα Ἀμερικάδας Στεργ υ Κότσιλον, Ἀλκιόνην Δ. Τσιά, Κ υζινῆ; Δ. Κιμένου καὶ